

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 150.

Tolvte Session.

40de Møde.

Onsdagen den 21de Novbr. Kl. 12.

(Fortsat.)

Sogebro (fortf.): Den ærede Rigsdagsmand for Veile (Hammerich) omtalte igaar udførligt hele den Stilling, hvori den Deel af Hertugdømmet befinder sig, som i kirkelig Henseende skal have Lovgivning fælles med Kongeriget, hvorledes man ikke vidste, hvilke kirkelige Love, tildeels ogsaa hvilke borgerlige Love der gjaldt, fordi Forskjellen mellem borgerlig og kirkelig, paa Grund af de tidligere Tidens Udvikling, er saa svævende. Jeg kan aldeles slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser, men maa dog bemærke, at han gjorde sig skyldig i en lille Feiltagelse, da han sagde, at Præsterne derovre ikke havde Valgbarhed til nogen Landsdeels Forsamling. Det forholder sig ikke saaledes, hvad jo Enhver, der kender Grundloven, maa vide, og der har ogsaa siddet her i denne Sal en Præst fra Tørningelehn. Forresten maa jeg, som sagt, ganske slutte mig til hans Udtalelser. Den ærede Minister bemærkede rigtig imod ham, at han ikke havde hørt Noget til Klager derovre fra, og at der ikke forelaa nogen ydre Opfordring, saalænge man syntes at være meget veltilfreds; men i denne Henseende maa jeg dog tillade mig at erindre om, at man ikke maa stille Fordringerne om saadanne Klager og Andragender for høit, hvor Talen er om Slesvig; thi Lovgivningen i Slesvig forbyder, at Flere i Forening mundtlig eller skriftlig maa henvende sig til deres

Dyrighed, og denne Lovgivning har i den sidste Tid faaet en Fortolkning af Appellationsretten, som har gjort det endnu vanskeligere, end man før har antaget. Det er derfor naturligt, at saadanne Klager ikke hyppigt fremkomme; men dog er det mig bekjendt, at de ere fremkomne, og ogsaa ere naaede til det danske Kirke- og Underviisningsministerium. Forholdene paa Als og Vro kender jeg ikke saa nøie, men jeg er bosat i Tørningelehn, hvor man jo lever under temmelig lignende Forhold. Det er mig bekjendt, at der er indgivet et Andragende, og hvis den ærede Minister vil tænke sig noget tilbage i Tiden, vil han maastee komme i Tanker derom; thi dette Andragende blev indsendt paa en Tid, da han vel ikke selv var Minister, men stod Ministeriet meget nær; det var et Andragende fra en Mand, der boede ganske i Nærheden af mit Hjem, som, efter at have gjort Brug af Loven om Sognebaandets Løsning, i den Tro, at den ogsaa gjaldt for Tørningelehn, anholdt om at maatte faae sin Sognekirke aabnet for at faae sit Barn døbt ved den Præst, han havde valgt. Det gav Anledning til forskjellige ubehagelige Misforstaaelser og Rivninger, som have gjort Sagen temmelig bekjendt i en videre Kreds; men nogen endelig Afgjørelse har den imidlertid ikke foranlediget. Det er mig ligeledes bekjendt, skjøndt jeg ikke veed, om der i den Henseende er kommet Andragender til Ministeriet, at der er Flere i Tørningelehn, baade i den nordre og søndre Deel, som have gjort Brug af denne Lov om Sognebaandets Løsning, og det er mig ogsaa bekjendt, at idetmindste i et enkelt Tilfælde har Provsten gjort